

steen mod hele Loven; jeg skal i saa Henseende slutte mig til den næstsidste ærede Taler (Nørgaard), som endog hellere vil bringe sit eget Forslag til Offer, end at Loven ikke skulde gaae igennem. Forslaget under b. har en væsentlig Betydning; det erklærer, at hvor Berettigelsen til at opkræve Broform hviler paa et reelt Privilegium, skal den kun kunne frigjøres ved at betale den fulde Værdi. Det bør vi ikke godvillig give Slip paa, og der er i alt det, det ærede Medlem ligeoverfor (Nørgaard) har anført derimod, ikke et Ord, der rammer Forslaget. Alt, hvad han anførte, gjaldt nemlig Broetiendommens Værdi og ikke Broformets; Ingen vil sige, at Broformet ikke har sin fulde Værdi, naar det skal ydes, og de to Ting hænge slet ikke sammen. Naar det ærede Medlem har talt om, at der har været foreslaaet 40dobbelte Betalning, da er det en eiendommelig Regning, som jeg ikke troer, at Rogen vil følge ham i. Jeg skal derfor gjøre Thinget opmærksom paa, at af de foreliggende Forslag er der i Grunden kun eet, det under b. til § 6, der har nogen væsentlig Betydning, idet det reetablerer et Princip, som man ikke let bør forlade; derimod skal jeg raade til at forkaste det under d., da det synes at hindre Lovens Fremme og heller ikke i og for sig har nogen stor Betydning.

Indenrigsministeren: Da jeg saa udtryffeligt er bleven opfordret til at erklære mig netop om Forslaget til § 4, skal jeg udtryffeligt paany fremhæve, hvorledes jeg med Hensyn til Punkter, hvori der var foregaaet Forandringer i det andet Thing, og hvor der var Spørgsmaal om at vende tilbage til Lovforslaget, har en naturlig Opfordring til at holde mig noget tilbage; det Samme vil jeg ogsaa gjøre ligeoverfor et Forslag, fremkommet i det andet Thing, der gik ud paa at bringe Noget tilbage til Regeringens oprindelige Forslag; thi jeg kan jo i Reglen naturligviis ikke Andet end ansee det for velbegrundet at vende tilbage til Regeringens Forslag. Men naar jeg ikke har gjort nogen bestemt Indsigelse imod dette Punkt i det andet Thing, saa er det, forekommer det mig, mere naturligt, at jeg istedetfor at inssitere paa det oprindelige For-

slag, henstiller til Thinget, hvad det vil bestemme. Kun forsaavidt man vil forandre 1873 til 1863, troer jeg rigtignok der er god Grund til tillige at stemme for Forslaget ad § 4, da jeg troer, at Byrden ellers maaskee kunde blive for stor for Communen. Det er ganske vist, at af de Forslag, der gaae ud paa at bringe Noget tilbage til det Oprindelige, er det under b til § 6 det, jeg sætter meest Priis paa, at nemlig „20“ forandres til „25“. Hvad Forslaget under d til samme Paragraph angaaer, at der skulde tilføies som et nyt Stykke: at den Broformydelse, som har fundet Sted ikkun i 5 Aar, førend Broen overleveres til Communen, bortfalder uden Afsløningssum, saa har jeg trods de forklarende Bemærkninger, der ere fremsførte, ikke kunnet komme til anden eller bedre Erkjendelse end den, jeg før udtalte. Det er ganske vist, at det fandtes i det Forslag, der kom frem fra det forstærkede Udvalg ifjor; dengang kunde jeg ikke see, hvad der kunde retfærdiggjøre det; men det staaer næsten værre for mig nu efter den Forklaring, der er givet af den første Forslagsstiller. Saaledes som det er affattet, havde jeg troet, at det skulde kun anvendes, hvor en ny Bro var bleven oprettet i det omtalte Lidsrum; men nu hører jeg, at ogsaa hvor Forholdet fra gamle Tid har bestaaet og har udviklet sig paa sædvanlig Maade, der skulde ogsaa den i Forslaget indeholdte Regel kunne komme i Betragtning. Jeg kan ikke Andet end gjentage, at dette Forslag forekommer mig aldeles uantageligt, og jeg skal i det Hele taget henholde mig til, hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), hvis Bemærkninger jeg saameget mere kan støtte mig til, som han selv i det forstærkede Udvalg ifjor havde troet, vistnok under andre Forudsætninger, at burde slutte sig dertil.

Der er endnu et Forslag til § 6 under a, som gaaer ud paa, at Ordet „skal“ forandres til „kan“. Det er ogsaa et af de Punkter, hvor jeg skal holde mig noget tilbage, fordi Sagen i et tidligere Regeringsforslag ikke var stillet som ubetinget forpligtende, da der i et ældre Udkast stod „kan“ og ikke „skal“; naar der i det sidste Forslag staaer et „skal“, saa er